

De geschiedenis vindt plaats vlak na Jezus opstanding Hij openbaart zich aan een zevental discipelen bij de zee van Tiberias (het meer van Galilea).

Johannes 21:1-14

1 "Hierna openbaarde Jezus Zich opnieuw aan de discipelen bij de zee van Teberias en Hij openbaarde Zich aldus. 2 Daar waren bijeen Simon Petrus, Thomas, genaamd Didymus, Nathanaël van Kana in Galilea, de zonen van Zebedeüs en nog twee van Zijn discipelen. 3 Simon Petrus zeide tot hen: Ik ga vissen. Zij zeiden tot hem: Wij gaan met u mede. Zij vertrokken en gingen scheep, en in die nacht vingen zij niets" 4 Toen het reeds morgen werd, stond Jezus aan de oever; de discipelen wisten echter niet, dat het Jezus was.

Aan deze zeven discipelen verscheen Jezus, de Here, als de achtste. En Hij openbaarde Zich als volgt: Hij vraagt aan de discipelen die zich in de boot bevinden: Kinderen, hebt gij ook enige toespisjs? De discipelen antwoorden ontkennend. Zij hadden de hele nacht gevist maar niets gevangen. Het werd al ochtend en bovendien te laat voor een goede vangst. Jezus zegt dat zij het net aan de rechterzijde (stuurboord) van het schip moeten uitwerpen en gij zult vinden. Omdat bij vroegere schepen daar het roer zit, was dit menselijk gezien een onpraktisch advies. Als je aan die kant je net uitgooit, raakt het roer makkelijk verstrikt. Volgens onze logica is het advies van Jezus in Joh. 21 dus niet erg praktisch. Jezus heeft een mantel om en het is nog halfdonker, daarom herkennen zij Hem niet. Het wonderlijke is dat die vissers dat dan ook blindelings doen. Die stem heeft iets overtuigends en iets dwingends. Opeens zit het net vol. Zo vol dat ze zelfs er niet in slagen met vereende krachten het binnen boord te krijgen. Het is alsof die vissen al rond de boot zwommen en wachtten tot op gezag van Jezus het net aan de stuurboord kant zou vallen. Ze binden het net achter hun boot vast en zetten koers naar de oever. Johannes, die zichzelf hier in het evangelie de discipel noemt van wie Jezus hield, heeft het nu in de gaten. Hij zegt tegen Petrus: "Het is de Here!" Dat kan niet missen. Dit is helemaal het doen en laten van hun Meester. Zo heeft Hij ook eens wijn in overvloed gegeven op een bruiloftsfeest in Kana. Dan is Petrus niet meer te houden. Hij doet gauw wat om en stapt over boord in het water en waadt naar Jezus toe. Maar wat een wonderlijke ervaring dat op de oever een kolenvuurtje brandt met vis erop en er is ook brood. Waarom vroeg Jezus aan de vissers op het meer om wat te eten als Hij Zelf lang en breed was voorzien? Hij had hun vis helemaal niet nodig! Hij kon hun te eten geven, in plaats van dat Hij op hun voedsel wachtte. Als wij menen dat de Here het moet hebben van onze inspanningen voor Zijn Koninkrijk, onze inzet, onze ijver, onze toewijding, dat helpt Hij ons gauw uit de droom. Verwacht het van Mij, lijkt Hij met deze wonderlijke gebeurtenis te willen zeggen. Wat mij het meest frappeert, is nadat

ze het net met vereende krachten aan wal hebben getrokken gaan de discipelen de grote vangst aan vissen tellen. Je zou toch zeggen dat ze zich helemaal op Jezus gaan richten. Nee, ze slaan aan het tellen. De uitbundige opbrengst van de visvangst geeft hen aanleiding om dat te doen. En ze tellen 153 grote vissen, een opmerkelijk getal. Ze gingen niet schattenderwijs te werk in de trant van: het waren er wel 150! Nee ze tellen heel precies en ze komen op 153. En hoewel het er zoveel waren, scheurde het net niet. Wat betekenen de 153 vissen? Geleerden hebben er lang een verborgen numerieke betekenis (gematria) in gezocht. Er zit een verwijzende kracht in dit specifieke getal 153. Net zoals andere elementen in deze geschiedenis vol symboliek zitten. Het gaat hier om zeven vissers die onder aanvoering van Petrus het meer opgingen.. Zeven het getal van de volheid. Het vuurtje aan het strand is een kolenvuur. Dat is in de NBV, weggefallen, maar de NBG-vertaling van 1951 heeft dat nauwgezet weergegeven. Dat doet ons denken aan een ander kolenvuur waarvan in Joh.18:18 melding van wordt gemaakt. Toen stond Petrus zich nl. te warmen aan een kolenvuur in de tuin van het paleis van de hogepriester.

Daarnaast zit er een boodschap in de 153 vissen. De Bijbel vertelt expliciet dat er 153 vissen in het net waren. Voor de Joden hebben getallen vaak een specifieke betekenis. Doordat letters van het Hebreeuwse en Griekse alfabet ook als cijfers kunnen worden gebruikt is elk woord eveneens een getal. Joden maken bij het schrijven en verklaren van de Tenach regelmatig gebruik van de getalswaarde van woorden. We vinden dit op allerlei plaatsen in Gods Woord. Zoals het boek spreuken van Salomo. Het boek spreuken bevat precies 375 spreuken (Spreuken 10: en 22:16) komt overeen met de getalswaarde van zijn naam 375. Spreuken 25:1 tot 30:1 zijn de 140 spreuken van Hizkia. De getalswaarde van de naam Hizkia is 140. De betekenis van de Hebreeuwse getalswaarde 153 is 'ANI ELOHIM' het betekent: " IK BEN GOD".

Het getal 153 van links naar rechts gelezen levert het volgende op:

M(40) I(10) H(5) O(6) L(30) E(1) I(10) N(50) A(1)
Mem Jod He Waw Lamed Aleph Jod Nun Aleph

Opgeteld = 153

Thomas zei het al, nadat hij een persoonlijke ontmoeting met Jezus had gehad na Zijn opstanding: " **Mijn Here en mijn God!**" (Joh.20:28)

Na de grote visvangst, toen Jezus op de oever stond en de discipelen Hem aanvankelijk niet herkenden, zei Johannes tegen Petrus: "Het is de Here!" (Joh.21:7). En nu onderstreept de Here deze waarheid d.m.v. de 153 vissen, en

ermee laat zien: "Jazeker, ik ben de Here in Goddelijke zin!". De Joden spreken de naam van God **JHWH**, in het Nederlands **Jahweh**, nooit uit, uit respect voor Zijn heiligheid. Bovendien is niet bekend hoe die naam ooit werd uitgesproken.

Het getal 153 is het driehoeksgetal van 17. D.w.z.: als je alle getallen van 1 t.e.m. 17 bij elkaar optelt (1+2+3.....+17), kom je uit op 153. En dat is geen willekeur of toeval. Want 17 is een getal vol diepere betekenis. In de Bijbel duiden zowel 17 als 26 op de Godsnaam, de vierletternaam JHWH. Op twee manieren, kun je de waarde van die vier letters bij elkaar optellen. De grote telling komt uit op 26, de kleine op 17. Door de Bijbel heen wordt graag met deze getallen gespeeld. Er zijn talloze voorbeelden, maar ik noem er slechts één Psalm 25, vooral bekend in zijn berijming: 'Here, maak mij uw wegen door uw Woord en Geest bekend'. In onberijmde vorm kent de Hebreeuwse tekst, zoals die in de Bijbel staat, 22 verzen, elk vers begint met één van de letters van het Hebreeuwse alfabet. Ze komen allemaal voorbij, van de aleph tot de tav, wij zouden zeggen van a tot z. Niet alfabetisch, zoals ook wel gebeurt, maar willekeurige volgorde: 22 verzen, want het Hebreeuws telt geen 26 maar 22 letters. Voorts wordt in deze psalm precies tien keer de naam van God genoemd, het getal van de volheid. Tien vingers, tien geboden.. Ook bijzonder is het aantal woorden van deze psalm: in het Hebreeuws zijn dat er welgeteld 153, weer dat driehoeksgetal van 17. Dat is zeker geen toeval.

Joodse schriftgeleerden die verantwoordelijk waren voor het kopiëren van heilige teksten zochten routinematig naar numerieke patronen in de rollen die ze kopieerden. Ze telden de woorden en letters van een rol om de consistentie van de nieuwe kopieën te controleren. De numerieke relatie die de schriftgeleerden met de geschreven tekst hadden, resulteerde in een heel scala van wiskundige exegetische, en de schriftgeleerden, of zelfs auteurs, kunnen zelfs driehoekige getallen als bijzonder belangrijk hebben beschouwd. Het getal 153 een driehoeksgetal, met als driehoek 17. (In feite is 153 het zeventiende driehoeksgetal in de reeks driehoeksgetallen.) Een driehoeksgetal kan grafisch worden weergegeven door het aantal stippen in een gelijkzijdige driehoek, die gelijkmatig met stippen wordt gevuld. Aangezien bijvoorbeeld drie stippen in de vorm van een gelijkzijdige driehoek kunnen worden gelegd, is drie dus een driehoeksgetal. Een driehoeksgetal is ook de som van alle natuurlijke getallen van 1 t.e.m. de driehoek van het getal:

$$1+2+3+4+5+6+7+8+9+10+11+12+13+14+15+16+17= 153$$

Hoe zit dat met ons verhaal in Johannes 21, met die 153 vissen? Je kunt zeggen: dat getal wijst erop dat in het evangelie de volheid bereikt is. Jezus heeft de naam van God in volle glorie uitgedragen, zowel in woorden als in daden. En nu, na Pasen, is het aan de discipelen om de oogst, de opbrengst binnen te halen.

Heeft Jezus hen niet 'vissers van mensen' genoemd? Hun taak is het om Gods kinderen bijeen te brengen. Ook dat schemert door in die 153. Dat is niet alleen het driehoeksgetal van de Godsnaam, maar blijkt ook de getalswaarde van 'Gods kinderen'. Als je dat in het Hebreeuws uitschrijft – kinderen van de Heer, *bene ha elohim* – kom je opnieuw uit op een letterwaarde van 153. Breng ze bijeen, klinkt door in dit verhaal. Haal ze op het droge in een stormachtige wereld.

Het getal 153 is ook de getalswaarde van het woord Paaslam en eveneens van de Hebreeuwse woorden: 'uitstrooien' of 'werpen' en van de uitdrukking 'zonen Gods'. Is het niet de boodschap van Jezus, het Paaslam, die naar alle mensen moet worden gebracht? Een andere bijkomstigheid is nog dat de getalswaarden van zowel het Griekse woord 'visnet' als van het woord 'vissen' precies 8×153 is. In de Bijbel wijst het getal 8 altijd naar Jezus en naar de zalving van de Heilige Geest. Zou God ons hierdoor soms een extra hint willen geven?

Dit is geen Kabbala, zoals ten onrechte wel eens wordt beweerd. Het is erg verleidelijk, zoals in bepaalde, ook christelijke kringen wel gebeurt, om met deze getallengegevens aan de haal te gaan, met als gevolg dat men van de Bijbel zelf afdwaalt en verzeilt raakt in getallenmystiek: de "Kabbala". Deze is niet van Joodse, doch van Egyptische oorsprong en via Perzië afgeleid van een esoterische mystiek die haar voedingsbodem vond in Chaldea van Nimrod en Semiramis. Het gebruik van cijfers is niet verkeerd. We gebruiken ze dagelijks bij het rekenen en betalen en in de oudheid werden ze ook gebruikt bij het schrijven van teksten. De cijfers hebben geen intrinsieke waarde of macht. Het zijn niet de getallen, die gevaarlijk zijn, maar het is de manier waarop zij worden gebruikt, dat gevaarlijk kan zijn, zoals het gebruik in het occultisme en de kabbala. Onze gangbare cijfers zijn afkomstig uit India en zijn pas sinds de 13^e eeuw bij ons in gebruik. Voordien maakten de Europeanen gebruik van de Romeinse cijfers. Deze zijn allen afkomstig uit het Latijnse alfabet (in het Latijnse, Griekse en Hebreeuwse alfabet ontbreekt het cijfer 0.) De 153 vissen, het is een getal van de volheid. We moeten Johannes 21 verbinden met Handelingen 2. De volheid van de heidenvolken in Joh.21, correspondeert met de volheid van de genoemde volken in het pinksterverhaal van Lucas. Het staat er zelfs met zoveel woorden: 'In Jeruzalem woonden destijds vrome Joden, die afkomstig waren uit ieder volk op aarde' (Hand.2:5). Dat moet goed tot ons doordringen: uit ieder volk op aarde! 153 vissen! Nee, het is allemaal niet toevallig. Het hadden er geen 152 of 154 kunnen zijn. Juist dit aantal van 153 vissen spreekt een duidelijke taal: pinkstertaal.

John Bakker
14-05-2019

Geraadpleegde bronnen:
o Gods Woord, de Bijbel
o Alephcursus
o First fruits of Zion